Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ÅRG. (Year) 20. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., TORSDAGEN DEN 18:de JULI, 1912. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. N:r 29.

Attentat mot President Taft.

Helvetesmaskin, innehållande sex pounds dynamit sänd till Förenta Staternas president. — Sekreteraren, som öppnade lådan, skadad. — Rapporten dementeras officiellt som vanligt.

Ett attentatsförsök gjordes i går mot president Taft, då någon till Hvita Huset i Washington sände en helvetesmaskin, adresserad till Förenta Staternas president.

Om maskinen exploderat skulle troligtvis hvarenda en på privatsekreterarens kontor ha dödats. Nu blef endast biträdande sekreteraren, Sherman Allen, lindrigt skadad. Han brände ena handen då han slackte stubintråden, som antändes då han öppnade den låda i hvilken maskinen var inpacka.

Hemliga polisen underrättades genast och verkställde en undersökning af innehållet. Denna ådagalade att maskinen innehöll sex pounds mycket explosiv dynamit, kraftig nog för att spränga det exekutiva kontoret i luften.

Det finnes föga utsikt att ett dylikt attentat mot den amerikanske statschefen skulle lyckas, ty president Taft öppnar aldrig ett bref eller expresspaket, utan de måste gå igenom en eller två sekreterares händer innan de nå presidentens pulpet.

Sherman Allen fann paketet, innehållande maskinen, då han anlände till Hvita Huset i dag på morgonen. Då han öppnade detsamma fann han en snygg låda med ett lock som skulle skjutas ut. Då han drog ut locket antändes stubintråden; men mr Allen ryckte genast loss tråden och klämde ut elden med fingrarna, som därvid brändes. Genom denna raska handling räddade han troligen sitt eget och sina kamraters lif.

Saken nedtystades snart och ganska få personer ha någon kännedom om tillkrigelsen. Hemliga polisen påbörjade genast en undersökning för att utröna hvem som sändt maskinen i fråga.

Detta är icke första gången ett attentatförsök gjorts mot presidentens lif gjorts medels en helvetesmaskin, men detta var första gången maskinen kommit så nära att explodera.

Dessa försök ha emellertid noggrannt hemlighållits, och som sed är dementeras uppgifterna om det tillämnade attentatet. Då sekreterare Allen tillfrågades om saken i dag på morgonen, förklarade han bestämdt att rapporten var gripen ur luften.

Missionsförbundets årsmöte.

Skandinaviska Missionsförbundet i Canada afhöll sitt 7de årsmöte i Winnipeg den 12 och 14 juli i härvarande missionskyrka på hörnet af Ellen st. och Logan ave.

Sedan församlingens tillfällige ledare C. O. Hofstrand efter läsandet af 2 Tess. 1: och bön hälsat de närvarande välkomna till mötet, höll förbundets ordförande, pastor J. E. Björklund, en varm och allvarlig missionspredikan öfver det apostoliska ordet: "Kristi kärlek tvingar mig".

Det egentliga affärsmötet hölls på lördagen i tvenne sessioner och öppnades af ordföranden med bön och läsandet af Jes. 35. De röstberättigades antal uppgick till 21 och predikanternas till 11. Tre församlingar ingingo i förbundet nämligen Calgary, Orto, Burnt Lake, Alta., samt Hanson, Sask.

Ordförande uttalade sig i sin rapport varmt och sympatiskt om förbundets forne sekreterare, pastor J. Sällström, som afled sistlidne april. Dessutom beskref han en missionärs vedermödor, bristen på missionärer och det ständigt växande fältet, samt det begränsade penningbelopp förbundet har tillgått förfogande, (hvilket framgår af kassörens rapport). Det har varit 11 predikanter, som hjälpt till att tömma kassan, så att man måste inskränka arbetet eller ock anskaffa mera pengar. Hoppades dock att ingen inskränkning skulle iträdakomma.

Kassörens räkenskaper hade följande utseende:

Behållning från föregående år	$ 500.03
Inkomster under året	$4,625.73
Summa	$5,125.76
Utgifter under året	$4,989.21
Behållning	$ 136.55
Summa	$5,125.76

Särskildt intressanta voro predikanteraas rapporter från de olika arbetsfälten. Det ansträngande arbetet på de vidsträckta fälten kräfver nit, krafter och penningemedel, och ropen om predikantbesök växer för hvarje år i proportion med invandringen.

Vid val af tjänstemän valdes J. E. Björklund till ordförande, D. W. Edgar till sekreterare, Axel L. Nord till vice sekreterare, A. Hallonquist till kassör samt till trustee M. P. Peterson för tre år.

Dessutom invaldes ytterligare två trustees, nämligen John Anderson för tre år och O. Landin för två år.

Angående verksamheten på de olika fälten beslöts att öfverlämna arrangeringen af åt förbundets styrelse.

Elmwoods begäran om ett anslag af $20 i månaden beviljades med villkor att predikanten besöker missionsfältet en månad under årets tid, som han själf anser lämpligast. Vidare beviljades församlingens i Calgary begäran att få besök af pastor R. Peterson i slutet af augusti månad.

Beslöts att tillsända förbundet i Förenta Staterna en tacksamhetsskrifvelse samt genom Canada Posten sända ett öppet och hjärtligt tack till förbundet samtlige gynnare. Skulle äfven mötets förhandlingar publiceras i Canada Posten och Svenska Canada Tidningen i Winnipeg samt i förbundets missionstidningar i Staterna.

En subskription upptogs för hemmissionen, som uppgick till $478.80 däri inberäknadt söndagens båda kollekter i missionskyrkan.

Under söndagens uppbyggelsemöte talade pastor C. Jacobson från Calgary till söndagsskolan, J. E. Widén fr. Harcourt, Iowa, vid högmässan, A. Swanström från Småland, Widin, Jacogson och A. T. Carlson, den senare från Alpine, vid ungdomsmötet. Vid aftongudstjänsten predikade G. Wiberg från Talmage, Sask., samt A. Swanström från Småland. Omväxlande, som mötena voro med god sång, gjorde de i det hela ett angenämt intryck.

Predikantkonferensen

höll sitt årsmöte i missionskyrkan d. 10—12 juni. Mötet öppnades den 10 på kvällen af C. O. Hofstrand, som uppläste Joh. 17: 1-8, samt föredrog ett stämningsfullt hälsningspoem.

Därefter höll pastor A. T. Carlson missionspredikan.

Konferensens förhandlingar togo sin början följande morgon kl. något öfver åtta, hvarvid pastor A. Swanström från Småland läste Fil. 1, gjorde därvid några anmärkningar samt ledde i bön.

Predikanter närvarande voro Axel L. Nord, A. T. Carlson, J. E. Björklund, O. Funcke, O. B. Strendin, Rudolf Peterson, A. Tornell, C. Jakobson, Aug. Swanström och C. O. Hofstrand. Af dessa ingingo Jacobson, Funcke och Peterson vid tillfället i föreningen.

Efter afgifna rapporter, som alla antogos, valdes följande styrelse: ordf. C. O. Hofstrand, vice ordf. A. Swanström, sekreterare Axel L. Nord, vice sekr. C. Jacobson och kassör A. T. Carlson. Till medlem i linceuseskommitén valdes C. O. Hofstrand.

Därefter upptogs diskussion öfver frågan: "Hvilken ställning böra vi kristna intaga till föreningsväsendet?" Frågan inleddes af pastor Nord och samtalet räckte till middagsrasten, då det beslöts att det sagda skulle få utgöra svar på frågan.

Diskussionen öfver ämnet "Predikanternas husbesök" inleddes af pastor J. E. Björklund, och meningsuttbytet var ganska lärorikt. För öfrigt förekom diskussion öfver flera bibelverser.

NORDBOR I AMERIKA.

Olyckshändelser. Bröderna Johan Arvid, 11 år, och Elfred Ruben Nordström 7 år, i Tacoma, Wash., drunknade under badning i djupt vatten; formannen Oscar Berg i Anacortes, Wash., drunknad under arbete på en handdocka; Thomas Johnson från Seattle, Wash., dödad på järnvag nära Scenic; handelsresanden M. P. Nelson i Detroit, Minn., drunknad under fiske; Alma Olson i Marshall, Minn., död af brännsår; tegelarbetaren John F. Gustafson i Fridley, Minn., dödad under arbete; Charles Boström i Latrobe, Pa., omkommen vid skifferras i gruf va; John Anderson i Medford, Wis., drunknad under fiske; Fred Nelson vid New Britain, Conn., dödad under automobilfärd; Hilmer Johnson i Meriden, Conn., hittad död i en damm vid Middletown.

Bland de studenter, som i år utexaminerats från statsuniversitetet i Seattle, Wash., märkas: Elise Erickson, Ethel Alberta Hanson, Tennie Algot Lind, Agnes Myrtle Mobeck, Mabel Albertine Peterson, Victoria Anderson Edwin Leonard Strandberg, Carl Bernhard Anderson, Josephine Johnson, Louis Aleck Molin. Af dessa erhöll Elsie Erickson vitsordet 'Cum Laude' (med beröm godkänt) och Victoria Anderson erhöll Andrew Lanquist Swedish Scholarship Prize $25.

Bolagsmöte. Svea Cooperative Company i Two Harbors, Minn., hade härom dagen årsmöte. Till president valdes Ole Brand, till vice president Theodore Johnson, till sekreterare Charles Falk, till kassör John Norlén. Till trustees utsågos Ole Brand, Theodore G. Johnson, Charles Falk, Fred Wickström, Fred Hagberg, John Norlen och Charles Degerstedt. Till finanskommité utsågos C. G. Carlson och Axel Essen.

Stora midsommarfester, hvilka liknat formliga nationaldagar, hafva firats i Worcester, Mass., San Francisco, Cal., Kansas City, Kansas, Duluth, Minn., m. fl. städer. I Duluth deltogo omkr. 15,000 människor och festtal hölles af guvernör Eberhart kongressman Lindbergh o. a.

Olympiska spelen slut,

Konung Gustaf afslutar de Olympiska spelen i måndags och utdelar pris åt segrarna. — Täflingarna utom Stadion komma att fortgå ytterligare tre veckor. — Finland visar öfverraskande sportskicklighet. — Sverige öfverträffar sig själf.

De Olympiska spelen afslutades i måndags officiellt i Stadion af konung Gustaf, som lagerkrönte hvar och en af segervinnarne och skakade hand med honom. Amerikanska idrottslaget ledde marschen som defilerade förbi den kungliga logen, och näst dem kommo svenskarne.

Vid spelens officiella afslutning intogo de täflande nationerna följande ordning i anseende till poängantal: Förenta Staterna 128, Sverige 104, Storbrittanien 66, Finland 46, Tyskland 34, Frankrike 23, Sydafrika 16, Danmark 14, Italien 13, Canada 13, Australien 13, Belgien 11, Norge 10, Ungarn 8, Ryssland 5, Grekland 4, Österrike 4 och Nederländerna 2.

I de egentliga Stadion-täflingarna ställer sig proportionerna på följande sätt: Förenta Staterna 85, Finland 27, Sverige 24, Storbrittanien 14, Canada 7, Sydafrika 5, Frankrike 4, Tyskland 4, Grekland 4, Norge 2, Ungarn 1, och Italien 1.

Ehuru Olympiska spelen nu äro officiellt afslutade fortgå dock idrottstäflingar ännu tre veckor.

I går afslutades militär-ridtäflingarna mellan de olika nationerna, hvarvid Sverige tog första plats med 545 poäng, Frankrike andra med 538, Tyskland tredje med 530 och Förenta Staterna fjärde med 527 poäng. Det individuella poängantalet ställde sig sålunda: Norlander, Sverige, första med 46.59 poäng; Roekow, Tyskland, andra med 46.42 och Corion, Frankrike, tredje med 46.36 poäng. Närmast efter dessa kommo två svenska och en tysk officerare, i nämnd ordning, med något öfver 46 poäng.

Marathonlöpningen.

den stora klassiska täflingen på 26 mil 385 yards (eng. mätt), hvari vinnaren i de gamla helleniska spelen hedrades framför alla andra och hvari det också i de återupplifvade spelen är en stor ära att vara den förste, gick i söndags af stapeln inför en väldig åskådareskara, både i Stadion och utefter vägen, som tjänstgöra som kapplöpningsbana. Denna täfling, spelens förnämsta, motsågs med spänd väntan. Resultatet af densamma besannade det gamla ordet om "de främste och de yttersta". Sydafrika, som hittills tagit en mycket blygsam del i täflingarna, fick nu intaga ett hedersrum. Den klassiska löpningen vanns nämligen af K. K. McArthur, en poliskonstapel från Transvaal, hvilken aldrig förr deltagit i en liknande täflan. Hans landsman C. W. Gitshaw inkom som den andre och amerikanaren Gaston Strobino, tillhörande S. Patterson A. C. som den tredje. Deras tid var: McArthur 2 tim. 36 min. Gitshaw 2 tim. 37 min 52 sek., Strobino 2 tim. 38 min. 42 4-5 sek. Sex af de första tio, som inkommo voro amerikaner. Det amerikanska laget utgjordes af 12 man och af dessa inkommo tio. Det svenska laget bestod af 12 man. Om dem heter det i telegrammen, att om deras styrka understödt deras ambition, så skulle resultatet ha blifvit ett annat än det blef. De uttömde emellertid sina krafter under den första delen af loppet och voro utröttade när slutet nalkades. Dahlberg stannade 50 fot från slutmålet med förlamade ben.

Den vinnande Marathonloparen McArthur tog ledningen 2½ mil från målet. Då han nådde det nedföll han utmattad. Åskådarne hurrade vildt. Kronprinsen reste sig och gick fram till honom, tog honom i hand och klappade honom på ryggen. Ett litet sällskap sydafrikaner, som hade en väldig lagerkrans färdig i viss förväntan på segern, lyfte honom uppåt samt satte kransen öfver honom och ledde honom bort i triumf. En halftimme senare, när de förfriskat sig med champagne, leddes segrarna åter ut i arenan under åskådarnes jubel.

Sjuttiofem man deltogo i löpningen. Af dem förmådde endast 35 fullborda loppet och de flesta af dessa voro nästan vansinniga af hettan och ansträngningen. Det var en tryckande varm dag, med en temperatur af närmare 100 gr. Fahr. De enda som tyckes kunna uthärda den ansträngande kroppsrörelsen i denna temperatur voro sydafrikanarne. De flesta andra föllo vid vägen, många i ett betänkligt tillstånd.

En sorglig händelse fördystrade täflingen. I måndags morse afled på lasarett T. Lazaro, den unge portugisiske löparen i täflingen, hvilken dignat med efter att ha tillryggalagt 19 mil. Han dog i en förfärlig yrsel, hvarunder han ideligen ropade att han vår den vinnande. Läkaren konstaterade solstyng och förklarade att äfven Slavik, en af de böhmiska löparna, som blifvit öfverhettad, sväfvade i lifsfara. Tragedien vid detta års Marathontäfling i förening med den upprörande synen af Dorandos framkomst till målet 1908 torde hafva till följd, att reglerna för Marathon-löpningen förändras eller rent af att den helt och hållet utelämnas från programmet vid de moderna Olympiska spelen.

Amerika tog äfven i torsdagens täflingar äljonparten af segrarne. Stjärnbaneret hissades då åter på de tre stängerna till heder för Harry S. Babcock från Columbia-universitetet, Mark S. Wright från Darthmouth College och Frank T. Nelson från Yale universitetet, som segrade i stafhopp. I kulstötning med höger och vänster hand segrade amerikanen Ralph Rose och som andre man Patriek J. MacDonald. I gångtäfling på 10,000 meter vann George Goulding från Canada och besegrade den engelske atleten E. J. Webb med 80 yards.

I fredags kom finalen i den moderna femkampen, i hvilken 11 officerare från europeiska armeer och löjtnant Patton från den amerikanska kvalificerats. Denna täflan, som är ett af de stora evenemangen i spelen, afslutades med att den blågula flaggan flög upp på alla tre stängerna, hvarvid hela församlingen, omkring 25,000 personer, reste sig, blottade sina hufvuden och sjöngo svenska nationalsången. Så hurrades vårdelligen tre gånger för vinnarne. Amerikanerna gäfvo amerikanskt "yell" och därpå tio rop för Sverige, hvilket besvarades af svenskarne med applåder för den amerikanske deltagaren, löjtnant Patton. De segrande i femkampen voro: Lilliehöök, Sverige, Asbrink, Sverige, De Laval, Sverige. Som fjärde man kom Patton, Förenta Staterna, och femte Strammö, Sverige.

I diskuskastningen i fredags hade det amerikanska laget hoppats på segern, men måste till sin förvåning afstå denna till finnen Taipale och nöja sig med andra och tredje platserna. Icke heller denna dag förflöt emellertid utan tre amerikanska flaggor på en gång, nämligen efter hinderlöpningen på 110 meter, som vanns af Fred W. Kelley från Californias statsuniversitet, med amerikanerna Wendell och Hawkins som andra och tredje. Albert L. Gutterson från Vermonts statsuniversitet segrade i längdhopp med försprång och satte ett nytt olympiskt rekord med 24 fot 11 tum.

I diskuskastning med höger och vänster hand i lördags var finnen A. R. Taipale först med 82 m. 85 cm, finnen E. Niklander andre med 77 m. 96 cm., svensken E. Magnusson tredje med 77 m. 36 cm., svensken E. Nilson fjärde med 71 m. 40 cm., amerikanen James H. Duncan femte med 71 m. 13 cm. I 400-metersloppet, sluttäfling, inkom Charles D. Reidpath från Syracuse universitet som första man och satte ett nytt världsrekord på 48 1-5 sek. Tysken Hans Braun var andre man och svensk-amerikanen Edward F. Lindberg Chicago A. A., tredje. I teamtäflingen på 3,000 meter blef Amerika först, Sverige andre och England tredje. I höjdhopp, stående, vann amerikanen Platt Adams, med amerikanen Benj. W. Adams som andre och greken C. Tsichitras som tredje.

Under täflingarne i lördags förekom ett litet obehagligt intermezzo. Storfurst Cyril af Ryssland och hans gemål satto i den kungliga logen tillsammans med kung Gustaf och andra medlemmar af det svenska kungahuset. Efter den finska segern i diskuskastning började finnarne sjunga finska nationalsånger och svenskarne stämde in. Kung Gustaf visade sig tydligt förlägen och det ryska storfurstaparet lämnade Stadion.

Sverige, officiellt, benådar sig ängsligt om att hedra ryssarne eller i alla händelser att icke stöta dem. När de ryska gymnasterna visade sig i arenan, reste sig year och en i den kungliga logen jämte alla som fjäskade för kungligheten och hedrade dem med hurrarop. Kungen och drottningen skola inom kort besöka tsaren i finskt farvatten. Amerikanerna däremot, som ej äro hindrade af några diplomatiska hänsyn härvidlag, lägga inga band på sin sympati för finnarne lika litet som för de öfriga skandinaviska folken. Hänom kvällen voro de finska kvinnliga gymnasterna en corps på en middag på Hasselbacken. I samma sal satt också ett sällskap af de mest representativa amerikaner, som nu befinna sig i Stockholm. Finskorna höllo fosterländska tal och sjöngo fosterländska sången. Plötsligt bröt det amerikanska sällskapet ut i höga hurrarop och middagen blef, säger meddelaren, en sannskyldig "kärleksfest" som de däri deltagande sent glömma.

Resultatet af täflingen i tiokamp, dekathlon, tillkännagafs i måndags, då amerikanen James Thorp från Carlisle Indianaskola uppnått de flesta poängen, 6,884. Hans närmaste man var svensken Lemberg med 6,183 poäng. Efter dem följde i ordning svensken Wieslander, amerikanen Mercer, amerikanen Philbrook, amerikanen Donohue och svensken Holmer.

Årskonvent hölls härom dagen i Virginia, Minn., af Minnesotas skandinaviska good-templare. Omkring 150 delegater voro närvarande, representerande något öfver 4,000 medlemmar. H. M. Jacobson, Minneapolis, valdes till organisationens ordförande, A. M. Wold, Minneapolis, till sekr. och O. Brevik, Climax, till kassör. Öfriga styrelseledamöter äro Gustaf Eriekson, Spooner, C. G. Carlson, Chisholm och Wm. P. Carlson, Minneapolis.

Baptisternas årsmöte,

Central Canadas skandinaviska baptisters konferens var samlad till årsmöte i Hilltop, Man., förliden torsdag, fortsättande till och med söndagen. Närvarande voro följande befullmäktigade ombud: pastor C. H. Ekblad från Kenora; past. C. A. Wicklund från Midale, Sask.; past. J. Olander från Port Arthur; past. J. Bergqvist från Wadena; församlingen i Scandinavia representerades af pastor C. V. Anderson, G. Freeman samt E. Larson; församlingen i Winnipeg af past. G. Nylander, missionär J. P. Sundström, professor E. Lundkvist samt J. Dahlström.

Enär det regnade ungefärligen vid hvartannat möte och vägarna sålunda ej voro i bästa skick var tillslutningen af mötesbesökande från det omgifvande settlementet ej så stor som föregående gång konferensen hölls på samma plats. Men på lördagen och söndagen var utrymmet i käpellers hörsal väl upptaget, och vid alla möten som hölles rådde en lifvande och uppbyggelig anda. De sammankomster, som ägdo rum efter de egentliga konferensförhandlingarna, kunde med rätta karakteriseras som väckelsemöten.

Konferenspredikan hölls på torsdagskvällen af past. C. H. Ekblad från Kenora med ledning af sista delen af Joh. 10:10, "Jag har kommit på det att de må hafva lif och öfver nog". Själfva konferensförhandlingarna ägde rum på fredagen och lördagen och leddes af allmänne missionären J. P. Sundström. Past. J. Olander var v. ordf. Rapporter, dels skriftliga, dels muntliga, mottogos från församlingarna i Kenora, Midale, Port Arthur, Scandinavia, Sprague, Teulon, Trossachs, Wadena och Winnipeg. Om ock ej på långt när allt som rapporterades var af fördelaktig natur, var dock det uppmuntrande mer öfvervägande. I Trossachs, Sask., hade gifvits extra stor tillökning af troende och döpta, flera med sjukdomar behäftade personer hade blifvit helbregdagjorda genom Krons bön och händers pålägguing, och församlingen där klarerar sina utgifter utan något som helst bistånd från yttre håll. Det påtryckes under förhandlingarna, att på grund af det vidsträckta och kräfvande arbete som Baptist Union förehar både i Canada, Indien och Sydamerika, blir det härefter mer fråga om att församlingarna själfva så nära som möjligt uteslutande bära sina ekonomiska bördor och att medlemmarna allt mera vaket och praktiskt må fatta det ansvar, som hvilar på hvarje kristen.

G. Freeman rapporterade om den verksamhet i hvilken han varit sysselsatt omkring en månad i Marchwell och Harrowby, Sask. Där var hopp om bildande af en församling och resultatet af besöken i bemmen hade varit uppmuntrande. Andra viktiga fält omnämndes af prof. Lundkvist och past. Sundström m. fl. En ung br. Nordlund verkar inom settlementet Stockholm, Sask., och H. Widén likaledes i Estevan. Man påpekade nyttan af att de stationerade predikanterna finge tillfällen att resa ut mer på de omkringliggande fälten. Det beslöts ock att arbeta på bildandet af en eller flera distriktsföreningar. Professor E. Lundkvist höll ett ypperligt, med en stor vägskarta illustreradt föredrag öfver tillståndet i bednavärlden samt vikten af att energiskt gripa sig an med missionen. Till konferensens kassa hade under året inkommit $216.61, hvarjämte under konferensen inkom $58.00 genom kollekter samt bidrag från församlingarna i Scandinavia och Wadena.

Bland de affattade resolutionerna må anföras Res. 7, som följer:

"Beslutadt att vi uttrycka vår varmaste sympati och rekommendation för de sträfvanden som i nykterhetssakens intresse afse att befria vårt land och folk från rusdryckshandelringens förlärfbringande inflytande."

Till tjänstemän för året valdes: ordf. past. J. P. Sundström, sekr. J. Dahlström, kassör past. A. J. Petterson, rådgifvande styrelsemedlemmar prof. E. Lundkvist och V. Carlson.

Under kvällarna, söndagen och måndagen hölles predikningar, föredrag och kortare tal af alla härvarande predikanterna. Dessutom har under fortsättning af veckan past. J. Olander kvarstannat och biträdt past. C. V. Anderson med möten i settlementet.

Nästa årsmöte torde komma att hållas antingen i Midale eller Kenora.

Ett hjärtligt tack till vännerna i Scandinavia!

J. Dahlström, sekr.

Afskedad. Miss Anna K. Swanson, "assistant county charity commissioner" i Spokane, Wash., har af countykommissionärerna blifvit uppsagd från sin plats.

Värdefullt missfoster. Ett föl utan framben föddes för en tid sedan på mrs John Pettersons farm i Centerville, S. D. Mrs Petterson har erbjudits $3,000 för fölet, men har ännu icke beslutat sig för att sälja det.

Storartad seger för Scott.

Den liberala regeringen eröfrar alla valkretsar i Saskatchewan med undantag af sju.

HAULTAIN NÄRA ATT BLIFVA SLAGEN.

Vid valet i Saskatchewan förliden torsdag vann den liberala regeringen en enastående seger utefter hela linjen. Oppositionens nederlag var rent af förkrossande. Gamla konservativa valkretsar, sådana som Souris, Pipestone, Last Mountain, Moose Mountain och Pheasant Hills gingo ej blott öfver i den liberala kolumnen, utan gäfvo i de flästa fall en väldig majoritet åt de valda kandidaterna, såsom i Last Mountain, där mr Latta fick en majoritet af 684.

I städerna visade sig oppositionen starkast, särskildt i Moose Jaw och Prince Albert, medan Regina och Saskatoon gingo liberalt. I landtdistrikten sopade liberalerna rent, ty farmarne hade satt sig för att för österns stora inflessen bekräfta att de verkligen voro i favör af utvidgad marknad och lägre tull. Dessutom hade oppositionen infört valprogram att bjuda på, med undantag af en svag kopia af det Scottska programmet, hvilket var ett indirekt erkännande att de liberala partiet var så godt som det var möjligt att få en partiregering.

Själfve den konservative ledaren, mr. Haultain, hade en hård strid i South Qu'Appelle, där han var kandidat för omval. Han vann till sist med mindre än 30 rösters öfvervikt, medan två af hans förnamste adjutanter, dr W. Elliott och A. B. Gillis, ledo ett förkrossande nederlag. Det uppgifves nu att mr Haultain kommer att draga sig tillbaka från provinspolitiken och emottaga en federal utnämning till domare.

De två skandinaver, som af det liberala partiet uppsatts som kandidater, nämligen Bernard Larson i Milestone och mr Paulson i Quille Plains, blefvo valda med stor röstöfvervikt, medan de af det konservativa partiet nominerade kandidaterna, ledo ett jämmerligt nederlag.

Det liberala partiet angifver såsom orsak till sin seger att farmarne voro i favör af reciprocitet samt att folket i allmänhet var ytterst belåtet med Scott regeringens fläckfria rekord.

De konservative, som före valet försökte inbilla folket att reciprocitetsfrågan ej hade med detta val att göra, har mycket litet att säga om resultatet. De påstå fortfarande att reciprocitet ej hade med valet att skaffa, men erkänner att det var just den frågan som skaffade dem ett så afgörande nederlag. Och detta nederlag är desto mera förödmjukande, som dominionregeringen under ledning af Hon. Robert Rogers och dr Roche ledde kampanjen och hade importerat ett par hundra konservative politici från Manitoba och andra platser för att med alla till buds stående medel, sak samma hvilka, besegra liberalerna.

Valresultatet var som följer:

Liberale	45
Konservative	7
Uppskjutna val	2
Summa	54

I hufvudstaden vänjade man med spänning på rapporterna från alla delar af provinsen. När det så blef tydligt att det liberala partiet vunnit, öfver i den liberala kolumnen, utan hras ett hajdlöst jubel lös, och på fredags kvällen höll man en jättefest hvars like ingen skådat.

Premier Scott of Saskatchewan.

De konservative valkretsarna voro Lumsden, Maple Creek, Moose Jaw City, Prince Albert City, North Qu'Appelle, Shellbrook och South Qu'Appelle.

Följande äro de valkretsar som gäfvo de liberale kandidaterna högsta majoritet:

Arm River	600
Cannington	500
Estevan	547
Francis	400
Hanley	434
Humboldt	721
Kerroberi	500
Last Mountain	500
Pheasant Hills	302
Redberry	500
Regina City	302
Saltcoats	800
Wadena	375
Weyburn	500

Den konservative tidningen Regina Province hade före valet skrutt öfver att hvarenda liberal kandidat i Saskatchewan, med undantag af mr Bole, skulle förlora sin deposition. Valresultatet visade emellertid att ingen liberal förlorade sin deposition, under det följande herrar förlorade densamma:

Arm River — F. C. Whitlock, konservativ, och J. Gibson, independent, som på de konservatives tillskyndan blef kandidat i syfte att fråga en del liberalers understöd från Geo. A. Scott, den segrande liberale kandidaten.

Canora—McGregor, konservativ och Gabora, independent, som de konservative förmått att uppträda som kandidat i syfte att eröfra rutenernas röster och därigenom försvaga de liberale.

Estevan—Henry Yardley, konservativ.

Humboldt—A. D. McIntosh, konservativ, motkandidat till generaladvokaten.

Kinistino—Dr. G. N. Gibs, konservativ.

Moose Jaw City—Peters, socialist.

Saltcoats—J. Nixon, konservativ, som sökte besegra Hon. J. A. Calder.

Touchwood—W. Brice, konservativ.

Vonda—G. A. Larew, konservativ och F. R. Wright, independent, som H. W. Laird förmådde att uppträda som kandidat genom en viss öfverenskommelse, för att hindra de liberale att eröfra platsen med acklamation.